rī⁹: aut ꝓ decretalib⁹ habituri. De ſūma trinitate et fide catholica. Gre. x. ī generali ꝯcilio lugdunen̄. Spūſſctūs eternaliter a pr̄e ⁊ filio tāq̄ȝ ab vno p̄ncipio ⁊ vnica ſpiratiōe ꝓcedit. h. d. Jo. an. ca. I

a Fideli ac deuota ꝓ b feſſiōe fatemur ꝙ c ſpūſſcūs eternalit̄ d ex pr̄e ⁊ filio nō tāq̄ȝ ex duobus principijs: ſed tāq̄ȝ ex vno principio: nō duabus ſpirationibus: ſed vnica ſpiratione ꝓcedit. ¶ Hec ꝓ e feſſa eſt hacten⁹ p̄dicauit ⁊ do f cuit: h̄ firmiter tenet ⁊ p̄dicat ꝓfitet̄ ⁊ docet ſacroſācta ro. g ec. mater oīm fideliū et magi h ſtra. h̄ habet i orthodoxoꝝ pa k trū atq̄ȝ doctoꝝ l latinoꝝ pari m ter ⁊ grecoꝝ incōmutabilis ⁊ n ꝟa ſnīa. ¶ Sȝ q₂ nōnulli ꝓ pter irrefragabilis p̄miſſe ꝟi o tatis ignorātia: in errores va rios ſunt ꝓlapſi. Nos hmōi p erroꝛib⁹ viā p̄cludere cupien tes h̄ ſacro approbāte cōcilio q dānamus ⁊ reprobam⁹ oēs q̄ negare p̄ſūpſerint eternaliter ſpm̄ſctm̄ ex pr̄e ⁊ filio ꝓcedere: ſiue etiam temerario auſu r aſſerere ꝙ ſpūſſctūs ex pr̄e et filio tāq̄ȝ ex duob⁹ p̄ncipijs.

are ru/ e hu⁹ i nō cō/ nuant Addicio

vides hodie ꝑ hūc finē: ꝙ decre. ꝯ fide iſtru. paſtoralis. nō hȝ locū in decretalib⁹ editis poſt cōpilatiōeȝ Greg. ix. ⁊ an̄ hūc librū. ſed poſſet hr̄e locū i decre. Bonifacij editis poſt cōpilatōeȝ hui⁹ ſexti libri: ⁊ in oīb⁹ ꝑ eū vel ei⁹ ſucceſſores edēdis. De ſūma tri. Hui⁹. vj. li. rubri ce iudicio meo ꝯtinuāde nō ſūt. (Cōcor. arch. qui etiā illas nō ꝯti/ nuat. Sed Joh̄. mo. ꝯ̄ q̄ cōiter il/ las cōtinuat qđ nō placȝ nec fuit illa itētio aucto/ ris Jo.) Rō q̄a ſm̄ h̄ ꝙ occurre/ bāt aliq̄ addēda mutanda: detra henda: vel corri/ gēda. ſic addita mutata detracta vel correcta fue/ rūt habito reſpe ctu ad cōpilatio/ nē antiquā: ⁊ ipſi us rubricaꝝ hic ordine retento. ſi nihil in titu. vole bat addere vel mutare illo omiſſo trāſibat ad ſequētes: vn̄ ſm̄ rei ꝟitatē decre. huius libri in cōpilatōe antiq̄ debebāt ſub ſuis titulis collocari ſȝ omiſſū fuit ex cā: vt. ſ̄. in ꝓemio. ꝟ. nec ſine cā. ꝯ iſti⁹ tn̄ rubrice ꝯtinuatōe ⁊ materia dic vt nō. Ber. ſ̄. eo. ti.

Fideli. ¶ Errore grecoꝝ q̄ dicebant ſpm̄ſctm̄ ꝓcedere a ſolo pr̄e: extirpato ꝑ canones. de cō ſe. di. v. c. pe. ⁊ vl. adhuc q̄dā i errores alios in ciderūt negātes ſpm̄ſctm̄ eternalit̄ ꝓceſſiſſe a pr̄e ⁊ filio. alijs dicētib⁹ ꝙ ab vtroq̄ȝ ꝓcedebat: nō tāq̄ȝ ex vno p̄nci. ſed tāq̄ȝ ex duob⁹ p̄ncipijs ⁊ duab⁹ inſpira

Addi. tionibus. (De diuerſis erroꝛibus circa ſpiritūſctm̄ ha/ bet̄. xxiiij. q. iij. c. pe. ꝟ. cath afryḡijs. ⁊ ꝟ. boeciani. et. ꝟ. noeciani. ⁊. ꝟ. ſe. ⁊. ꝟ. macedoniani. ⁊ hos oēs ſpecifica/ bat h̄ Frā. ꝟcel. Jo. an.) Gre. x. in gn̄ali ꝯcilio Lugdu/ nen̄. primo ponit ꝯfeſſionē ſuā quā etiā dicit ſctē roma ne eccl'ie catholicoꝝ patrū grecoꝝ doctoꝝ ⁊ latinoꝝ ob

Addi. ſeruātiā ⁊ doctrinā. ſ. ꝙ (lab hinc recipe ſūmariū caſum Jo. an.) ſpūſſcūs eternaliter a pr̄e ⁊ filio: ⁊ tāq̄ȝ ab vno p̄ncipio ⁊ vnica ſpiratiōe ꝓcedit: demū reprobando dānat oēs q̄ p̄miſſa negare vel ꝯ̄triū aſſerere p̄ſumpſerint.

Addi. Scđa ibi: Sȝ q₂. (ſm̄ Jo. mo. ſunt tres ꝑtes. In p̄ma narrat ꝓceſſionē ſpirituſſcti. Scđa firmat illā. Tertia dānat ꝯ̄triū ſentiētes Jo. an.) a ¶ Fideli. e. firmiter. ⁊ ſ̄. de here. dubius. ⁊ eſt ſilr̄. C. de his q̄ ad eccle. ꝯfu. l. fi deli. ⁊ dic fideli q̄ ad mētē: deuota q̄ ad exteriores actus q. d. humili: ad h̄. ī. de imu. ec. decet. b ¶ Profeſſione: id eſt ꝯfeſſiōe. c ¶ Eternaliter. Nā eſt pr̄ generās: filius naſcēs: ſpūſſanct⁹ ꝓcedens pariter ab vtroq̄ȝ abſq̄ȝ initio ſꝑ parit̄ ac ſine fine. ſ̄. e. firmiter. circa p̄n. de ꝯſe. di. iij. c. vl. ⁊. C. ꝯ ſū. tri. i epl'a int̄ claras. Sȝ opponit̄: trinitas ē vnū vniuerſoꝝ p̄ncipiū: vt. ſ̄. e. firmit̄. ḡ nō ē ibi eternitas: q₂ eternū ꝟe ſine p̄ncipio ſine fine. So. eſt p̄ncipiū p̄ncipiās n̄ p̄ncipiatū vt referat̄ p̄ncipiū ad res creatas: nō ad ipaȝ diuinitatē. d ¶ Et filio. Cōfūdit̄ h̄ error grecoꝝ dicentiū ſpm̄ſctm̄ a ſolo pr̄e ꝓcerdere. Mouebāt̄ aūt auctē euāgelica. Jo. xvj. ibi: Spūſſctūs q̄ a pr̄e ꝓcedit. Itē i ſymbolo apđ eos h̄ dictio ſimplicit̄ ꝯti net̄ q̄ ex pr̄e ꝓcedit. Nos addim⁹ filioq̄ȝ: ad idē lex. C. de ſū. tri. l. ij. vbi d₂ ſpm̄ſcm̄ quē ex ſūmo reꝝ parēte ſpe ramus ⁊c̄. ſed ad h̄: ſilia rn̄det̄ ꝙ expr̄ſſio pr̄is nō exclu dit filiū. imo poti⁹ includit: cū ipoꝝ oꝑa iſeꝑabilia ſint xxviij. q. j. ſic eni. de ꝯſe. di. iiij. c. vl. vn̄ cū pr̄ ⁊ filius ſint vna eſſentia ſub ſtantia ſeu natu/ ra: vt in p̄. decre. firmit̄. nō p̄t ab vno ſolo ꝓcedere nec ſum⁹ excōica ti vt dicebāt gre ci: addēdo i ſym/ bolo filioq̄ȝ: q₂ il/ lud poti⁹ eſt de/ clarare q̄ȝ adde/

Addi. re. (Dicunt qui/ dā hoc deſcriptū rome in tabl'a ar gētea poſt altare bti Pauli ad mā datū Leonis. ⁊. j ſentē. diſ. xj. c. ij. Joh̄.) Et adde qđ nō. de ꝯſe. di. v. c. pe. ſȝ obijcit̄ ad hāc ꝯſtitutōeȝ ꝙ ſit ſuꝑflua: ex eo ꝙ h̄ idē dictū fuerat. ſ̄. c. firmi ter. ibi ſpūſſāct⁹ pariter ab vtroq̄ȝ ⁊c̄. Sed dic ꝙ h̄ expr̄ſſius modū ꝓceſſiōis aperit' dicēs: ꝙ nō tanq̄ȝ ex duob⁹ ⁊c̄. p̄terea h̄ dānāt̄ aſſerēdo vel negādo ꝯ̄triū ſentiētes. e ¶ Docuit. No. ꝙ in his q̄ ſunt de fide catholica ⁊ ei⁹ articulis neceſſario tenere debem⁹. ⁊ ſequi qđ tenet ⁊ ſe quit̄ romana eccl'ia: al's eſſem⁹ heretici. ſ̄. e. ti. c. j. ⁊. ij. ſȝ in alijs nō habem⁹ neceſſario ſeq̄ ⁊ tenere qđ ſequit̄: niſi ſeq̄t̄ ⁊ doceat. xj. di. nolite. vbi de h̄. xij. di. nouit. xxxj. di. aliter. de ꝯſe. di. iiij. de trina. in vna eni fide nil officit ſctē eccl'ie ꝯſuetudo diuerſa: vt ibi. f ¶ Firmiter. ſ̄. c. firmit̄. g ¶ Fideliū. De his q̄ ſūt foris nihil ad nos. xj q. iij. int̄ ꝟba. ij. q. j. multi. de diuoꝛ. gaudem⁹. licȝ ab eis expediat bonū hr̄e teſtimoniū: vt ibi. ⁊. viij. q. j. lȝ ḡ. ſ̄. de ſa. vn. c. vno. § ad exhibēdū. xj. q. iij. nō ſunt. xij. q. j. nolo. h ¶ Orthodoxoꝝ. i. catholicoꝝ. i ¶ Patrum xv. di. c. j ¶ Doctoꝝ. q̄ꝝ eſt ordo p̄cipu⁹ in eccl'ia. ſ̄. de hereti. cū ex iniuncto. § cum igit̄. ⁊ ꝑ doctores p̄dicatores ⁊ p̄latos intelligas. xliij. di. c. j. l ¶ Latinoꝝ. Vt auguſtini: hieronymi: ambroſij: ⁊ gregorij. xx. di. de libellis. xv. di. ſctā. ī. de reliqui. c. j. m ¶ Grecoꝝ. Aliq̄ꝝ vt Joh̄. Chryſoſtomi. cyrilli. athanaſij. dydimi. ⁊ ephe/ ſini ꝯcilij patꝝ. greci eni ꝯ̄triū dicūt: vt. ſ̄. dixi. Vel dic ſm̄ Guil. ꝙ i hoc gn̄ali lugdun̄. ꝯci. greci qđ h̄ dicit̄ fuerūt publice ꝓfeſſi: ⁊ ſymbolū cum additione filioq̄ȝ: ibi publice cātauerunt de mādato iꝑatoris ⁊ eccl'ie grecoꝝ vtinā corde credāt. xxiij. di. pſalmiſta (Refert Frā. ꝟcel. ꝙ ibi fuit ꝑſonaliter ipoꝝ pr̄iarcha et ſolēnes nūcij iꝑatoris Jo. an.) n ¶ Vera. Al's poſſit i meli⁹ cōmutari. xxxv. q. ix. apl'ice. ⁊. c. ſeq. o ¶ Ignorātiā. Que cū ctoꝝ erroꝝ eſt mr̄: vt. xxxviij. di. ignorātia. nec in his excuſat ignorātia. nā ignorans ignorabit̄: vt ea. di. q̄ ea. ad idē. xvj. q. j. ſi cupis. xxij. q. ij. in q̄bus. ⁊. c. ſequē.

Addi.

Nō q̄ tenet ro. eccl'. ſeq̄ debemus

p ¶ Precludere. vt. lxxxiij. di. erroꝛ. ſ̄. de ſpō. int̄. oꝑa. q ¶ Dānam⁹. ſ̄. e. dānam⁹. ⁊ dic dānam⁹ ⁊ reprobam⁹ .i. reprobādo dānam⁹. Jo. an. r ¶ Aſſerere. ſ̄. dixi negare. q̄d ſi q̄s nec negat nec aſſerit ſed tacēs ſic ſentit vi det̄ nō teneri: q₂ tacere eſt p̄ter iſta duo. xxij. q. ij. ne q̄s.

.§.de regu.iuris.lo qui tacet.⁊.ff.e.l.qui tacet.Sol.licʒ non ex ṽbis:tñ ex mente iudicaṫ hereticus.de here.c.j. xxiiij.q.iij.hereſis. ⁊.ca.hereticus.⁊ deus audit in cor/de:vt.xvij.q.j.§.ſi ergo. ⁊ cor interrogat.xiij. q.v.ſi.quid.⁊.xv.q.vj.c.j.

Licet.

Diuiſio ¶ Diuidiṫ: qꝛ duo facit. Primo ſimilitudinem improbat ratione reddens ⁊ caſum ſoluit:duas modificationes ponẽs. Scḋa ibi: Ipſis Jo.an.

a ¶ Romanus. Vocanṫ interdũ epi maximi põtifices.xxj.diſt.cleros.ſolus ṽo papa ſũmus vel romanus pontifex appellaṫ : vt hic xxiij.diſt. in noĩe

Additio .§.ti.pxi.ſi gratioſe.de ſen.excõ.ſi ſũmus.in.cle.(De diuerſis ipius noiatiõibus tractat hic arch. Jo.an.)

b ¶ Jura. Nõ ex hac lr̃a rõnem quare aliud in iuribꝰ aliud in reſcriptis:vt primũ ius tollaṫ ꝑ ſcḋm ɔtrariũ. ſed nõ primũ reſcriptũ ꝑ ſcḋm:niſi de illo fiat mẽtio.ſ. de reſcrip.ceterũ. c ¶ Habere.C.de teſta.l.oĩum.ɔtra xxiij.di.preterea.⁊.xxx.q.iiij.qḋ aũt. vbi nõ recoluit vrbanus eiꝰ qḋ p̃deceſſor leo ꝓhibuerat. Sol.vt in predicto.c.p̃terea notaṫ. ¶ Priorẽ. Poſteriori directe contrariã. e ¶ Reuocare.De cõſe.di.j.c.vaſa.de cog.ſpi. c.j.ff.de leg.l. nõ eſt nouũ.in legibꝰ ğ ɔ̃rijs ſtamꝰ vltie. idẽ in teſtamẽtis.xiij.q.ij.vlti.volũtas.de cele.miſ.cum marthe.ff.de leg.j.ſi mihi.rõ eſt vtrobiqꝫ. qꝛ vtrũqꝫ pẽdet ex volũtate vniꝰ tm̃.in his aũt q̃ pendet ex volũtate duoꝝ.dic vt dixi.§.de reg.iu. qui ꝓor.⁊ qḋ de teſtamẽto dixi.ſ.ꝙ vltimo ſtamꝰ:itelligas etiã ſi in ipo de ꝓmo nõ fiat mẽtio. fallit i duobꝫ caſibꝫ.ſ.ſi ꝓmũ teſtam̃tũ factũ ſit inẽ libros.C.de teſta. auc.h̃ inter liberos.⁊ cũ ipe teſtator legẽ teſtãdi ſibi dixit ſic:ſi fecero aliud teſtm̃ non valeat: qꝛ tũc ſcḋm faciẽdo oportet ꝙ faciat mentionẽ ꝓmi.ff.de lega.iij.l.ſi q̇s in ꝓn. Jo.an. f ¶ Noſcatur. eſt ɔ̃.ſ.de reſcrip.nõnulli.de eta.⁊ q̃li.cã te.ſ.de capel. mo.ex pte.§.de exceſ.p̃la.c.vno.⁊.xxv.q.ij.reſcripta.⁊.l. oẽs q̃ eſt. C.ſi ɔ̃ ius vel vti.pu.l.vl.⁊ ibi de h̃.dic p̃dicta iura nõ eẽ ɔ̃ria.illa eni de reſcrip.datis ɔ̃ legẽ loquunṫ: q̃ nõ valẽt niſi in ipis fiat mẽtio de lege:et maxie cũ ibi cadit error facti: vt in.c.nõnulli.hic de ſcḋa lege loq̇ṫ q̃ primã tollit directe ɔ̃riã:lʒ de illa nõ faciat mentionẽ: ⁊ potuit eſſe rõ:qꝛ maturius ⁊ deliberatiꝰ fit legis ꝓmulgatio q̃ʒ reſcripti ɔceſſio.ad h̃.ſ.in ꝓemio huiꝰ libri ad fi.in reſcripto etiã dicimꝰ ꝙ ſi ɔſtaret de certa ſcia ꝓncipis valeret reſcriptũ ɔ̃ ius elicitũ : vt in ɔ̃rijs notatur. ſed prima facie p̃ſumiṫ ꝑ importunitatẽ obtentũ:vñ expectari ſolet ſcḋa iuſſio:in auc. vt nulli iudi.§.⁊ hec ṽo iubemus.col.iij.in auc.de iudi.§. oẽs aũt.col.vj.⁊ ſi reſcriptũ ɔcedit aliq̇d ɔ̃ ius:iã in eo mutat nomẽ reſcp̃ti. ⁊ dicẽdũ eſt priuilegiũ.iij.di.ꝓuilegia.de ver.ſig.abbate.itẽ ɔtra:qꝛ antiquiori iuri ſtandũ eſt.xxxiiij.q.ij.hoc ipm.⁊.l.dño ſancto in fi.dic vt ibi in glo.penul.

Nota g ¶ Quia.Diuerſitatis ratio. h ¶ Singulariũ.Nõ qꝛ ꝑ h̃ ptʒ ꝙ generalẽ ɔſuetudinẽ bñ tollit noua ɔſtitutio principis ⁊ merito : qꝛ illius legis ꝓmulgatio alias

et non tanq̃ʒ ex vno ꝓcedat. De conſtitutionibus. Bonifacius. viij. Noua conſtitutio principis tollit primã contrariam q̃ʒuis id non exprimat. Speciales ɔſuetudines ⁊ ſtatuta rationabilia nõ tollit:niſi id exprimat. Joh.an.

a b Licet roma. ca.I pon. qui iura omnia in ſcrinio pectoris ſui cenſetur c habere:ɔſtitutionẽ cõdendo d poſteriorẽ ꝓorẽ (q̃ʒuis de ipa e mentionem non faciat) reuo f g re noſcatur. quia tamen loco h rum et perſonarũ ſingulariũ i conſuetudines et ſtatuta (cũ k ſint facti et in facto ɔſiſtant) l poteſt probabiliter ignorare. m n ¶ Ipſis (dũ tñ ſint rationabilia) per conſtitutionem a ſe o nouiter editam: niſi expreſſe caueatur in ipſa non intelligi p tur ĩ aliquo derogare. Idẽ

Duo ſunt dicta. Primum ꝙ

ſupflua ⁊ inutilis eſſet.ſed in ſingularĩbꝰ ſecus:qꝛ lʒ lex nõ habeat locũ bonoñ.habebit locum mutine padue et locis alijs. i ¶ Cũ ſint.ratio rõnis. k ¶ Facti.Non eni reuocat q̃ ignorat:ignorat autẽ q̃ ſunt facti: ⁊ puto ꝑ hãc lr̃am terminatã q̃ſtionẽ illã q̃ q̃riṫ: an noua cõſtitutio reuocet ſtatutũ epiſcopi cõtrariũ q̃ ſolũ cauebatur ius cõe. pone in terminis decre. de eta.⁊ q̃li.p̃terea. q̃ q̃ʒtũ ad p̃ſentationes patronaꝝ eſt hodie reuocata per decre.§. ḋ inſti.c. ij. Nunq̇d ſublatum eſt ſtatutuʒ epi q̇ illḋ ſimpliciter cauebatur: qḋ dicit decre.p̃terea.Eodẽ modo põt poni exemplũ de decre. ſ.de ɔceſ. p̃ben. accedens.ad decre.eo.titu.c.ij.⁊ de decre.de cenſi.romana.⁊.c.exigit.ad decre.eo.ti.felicis.diaco. autẽ ꝙ ſicut ſublatũ eſt ius cõe.ita ⁊ ſtatutum quod ſimpliciter ɔtinebat ius cõmune:cum illud non ſit facti: nec conſiſtat in facto: ĩmo ſit iuris ⁊ ɔſiſtat in iure:⁊ facit qḋ notãt Inno. Hoſti.⁊ moderni.ſ.de reſcꝓ.c.j.vbi no.ꝙ de reſcripto vel priuilegio qḋ ſimpliciter continet ius cõe in ſcḋo ꝓuilegio vel reſcp̃to nõ eſt neceſſe fieri mẽtionẽ:⁊ ſi ɔ̃riũ diceremꝰ iã epi poſſent tollere p̃tãtem ſũmo põtifici tollẽdi iura in dioc.ſuis ſtatuẽdo ſimpliciṫ q̃ iure caueṫ. Itẽ ꝓbo id euidẽtiſſima rõne. iſta decre.eq̇parat iſta duo:ɔſuetudines ⁊ ſtatuta ſingularia:ſed iã ſeq̃reṫ ꝙ oĩm iuriũ correctio vel mutatio eſſet inutilis.dicã enĩ ꝙ lʒ reuocatũ ſit ius cõe:tñ ɔſuetudo p̃ſcripta q̃ ſeruatũ fuit ius cõe reuocata nõ ſit eadẽ rõne qua id dicimꝰ de ſtatuto:⁊ id eſſet abſurdũ. Itẽ nõ poſſumꝰ dicere ꝙ ſtatuta ɔtinẽtia ius cõe ſint ſingulariũ ꝑſonarũ:qḋ req̇rit hec decre. Itẽ ſi papa tollit ſuã cõſtitutionẽ qḋ eſt plus:multoforțiꝰ ɔſtitutionẽ iferioris idẽ dicẽtẽ qḋ eſt minꝰ:ad h̃ optime facit de fi.iſtru.paſtoralis. vbi diciṫ ꝙ ſi decre.extrauagans cõſonat iuri cõi:iudicari debet ſm ipaꝫ:qꝛ ius eſt. Idẽ igiṫ dicã i locali ſtatuto:ꝙ ſi ɔtinet ius cõe ſublato iure tolliṫ ſtatutũ:quod ius cõe eſt. Si igiṫ ɔſuetudo ⁊ ſtatutũ ſingularia ſint: ⁊ cõſiſtãt in facto et ſint rõnabilia:nec expſſe reuocẽṫ: eis nõ derogaṫ ꝑ ɔſtitutionẽ nouiter editã:alʼs ſecꝰ.h.d. decre. Jo.an.

l ¶ Ignorare.ſ.vt eccle.bñ.vt nr̃m. m ¶ Ipſis.ſ.cõſuetudinibꝰ ⁊ ſtatutis. n ¶ Rõnabilia.Vtrũ ɔſuetudo ſit rõnabilis necne reliquẽdũ eſt iudici: cũ nec certa regula tradi poſſet ſm Hoſti.q̇ h̃ no.in ſumma. de conſue.§.quid ſit ɔſuetudo.ṽ.ɔſuetudo eſt vſus.⁊ bñ dicit rõnabilia:qꝛ h̃ ſolũ qḋ rõnabile eſt defẽdit eccl̃ia. xxiiij di.c.vi. ⁊.lxxx.di.ſi q̇ ſine.de rõnabili aũt cõſuetudine pone exẽpla.§.de cõſue.c.iij.⁊.iiij.ſ.de ɔſue.cũ dilectus ⁊ facit qḋ dicã.§.de elec.ex eo qḋ in fi. o ¶ Expreſſe.§. de cõſue.c.j.et.ij.de elec.qꝛ ſepe.⁊.c.cũ nõ deceat.in q̇bꝰ reuocãṫ etiã ꝓuilegia ⁊ ſtatuta de cle.nõ reſi.c.vno.§.de cenſi.q̃ʒq̃ʒ.de peni.⁊ re.c.ij.de biga.c.vno.de ca.mo.ca. vno.cũ ſi. q̃ oĩa nõ videnṫ cõpetẽtia exempla cũ illa nõ eſſent rõnabilia: qḋ verũ põt dici hodie: qꝛ ſuo reſiſtit. habes exempla hodie circa conſuetudines de eta.⁊ q̃li. vt hi q̇ in fi.in Cle.cũ ſuis cocor. p ¶ Derogare.ɔ̃.ff.

De ɔſuetu. rationabili vel ne.